

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Liviu-Paul Apetrei reprezentat de avocatul Călin Melinteanu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SAR „Moldcargo” SA împotriva lui Liviu-Paul Apetrei, intervenient accesoriu SRL „Consulting Investment Resort”, privind repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți

(Dosarul nr. 2ra-360/24

NR. PIGD 2-22012763-01-2ra-29032024)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Judecătoria Bălți, sediul central, jud. V. Schibin,
Curtea de Apel Bălți, jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Liviu-Paul Apetrei reprezentat de avocatul Călin Melinteanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 ianuarie 2022, SAR „Moldcargo” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Liviu-Paul Apetrei, solicitând încasarea sumei de 199.435,52 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 5.983,06 lei cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat, a sumei de 9.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru servicii juridice și a altor cheltuieli de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 27 martie 2019, între SAR „Moldcargo” SA și Liviu-Paul Apetrei a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 19/19, în baza căruia pârâtul ocupa funcția de manager al oficiului teritorial Bălți, iar la 22 septembrie 2021 acesta a fost concediat.

3. La 27 martie 2019 a fost încheiat și contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină, prin care salariatul și-a asumat răspunderea materială deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise de angajator și s-a obligat să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise, să ia măsuri de prevenire a prejudiciului, să țină evidența, să întocmească și să prezinte, în modul stabilit, dările de seamă financiar-materiale și alte dări de seamă cu privire la circulația și soldurile valorilor transmise, precum și să participe la efectuarea inventarierilor, reviziilor și altor controale asupra integrității acestor valori.

4. Potrivit fișei postului din 27 martie 2019, semnată de Liviu-Paul Apetrei, acesta avea atribuții de serviciu privind dezvoltarea vânzărilor angajatorului, identificarea de noi sedii și deschiderea subdiviziunilor teritoriale, recrutarea persoanelor cu atribuții de vânzări, monitorizarea personalului din subordine, întocmirea și prezentarea dărilor de seamă privind circulația și soldurile valorilor încredințate, inclusiv a mijloacelor bănești, formularelor tipizate cu regim special și altor bunuri ale angajatorului, participarea la inventarierea valorilor încredințate, precum și gestiunea bunurilor, formularelor cu regim special și mijloacelor bănești ale societății.

5. Reclamanta a invocat că pârâtul urma să gestioneze bunurile materiale încredințate și, la concediere, să restituie bunurile materiale deținute. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, pârâtul primea de la companie bunuri materiale, inclusiv

laptopuri, imprimante, aparate de casă, ștampile, mobilier și materiale publicitare, pe care le folosea în cadrul oficiului Bălți sau le transmitea altor angajați ai companiei din subordinea sa, fiind întocmite acte de predare-primire.

6. Reclamanta a mai invocat că, potrivit listei de inventariere din 17 ianuarie 2022, în gestiunea pârâtului se aflau 81 de bunuri în valoare de 199.435,52 lei. Lista i-a fost prezentată la 25 octombrie 2021, cu solicitarea de a restitui bunurile materiale, însă acestea nu au fost restituite integral. Totodată, la 15 iunie 2021 au fost întocmite cinci acte de primire-predare nr. 000000085-90, prin care se atestă că pârâtul a primit bunurile materiale indicate în aceste acte. La aceeași dată a fost întocmită lista de inventariere, în care au fost incluse toate bunurile materiale transmise pârâtului, în total 150 de bunuri cu valoarea de bilanț de 323.281,37 lei.

7. Ca urmare a solicitărilor adresate pârâtului, la 24 septembrie 2021 acesta a transmis un șir de bunuri cuprinse în 48 de poziții, conform actului de predare-primire, iar la 30 septembrie 2021 a mai transmis bunuri materiale în număr de 14 poziții. Tot la 30 septembrie 2021 au fost transmise bunuri materiale ridicate din orașul Ungheni de la angajata Fetcu Cristina, aflată în subordinea pârâtului

8. La 13 februarie 2023, SAR „Moldcargo” SA a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la Liviu-Paul Apetrei a sumei de 100.023,77 lei cu titlu de prejudiciu, a taxei de stat în sumă de 5.983,06 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 9.000 lei.

9. Reclamanta a indicat că, după înaintarea acțiunii în judecată, pârâtul a restituit parțial bunurile, rămânând nerestituite 48 de bunuri cu valoarea de bilanț de 100.023,57 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 23 martie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a încasat de la Liviu-Paul Apetrei în beneficiul SAR „Moldcargo” SA suma de 86.547,81 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și suma de 2.596,43 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 3 aprilie 2023, SAR „Moldcargo” SA a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

12. La 20 aprilie 2023, Liviu-Paul Apetrei, reprezentat de avocatul Călin Melinteanu, a declarat apel împotriva hotărârii din 23 martie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul central.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 30 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Liviu-Paul Apetrei, reprezentat de avocatul Călin Melinteanu, s-a admis apelul declarat de SAR „Moldcargo” SA și s-a modificat hotărârea din 23 martie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul central, prin majorarea cuantumului taxei de stat încasate de la Liviu-Paul Apetrei în beneficiul SAR „Moldcargo” SA de la 2.596,43 lei la 5.578,80 lei. În rest, hotărârea s-a menținut.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că raportul juridic dintre părți a rezultat din contractul individual de muncă nr. 19/19 din 27 martie 2019, încheiat între SAR „Moldcargo” SA și Apetrei Liviu-Paul, precum și din contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 106/19 din aceeași dată, prin care pârâtul și-a asumat răspunderea materială deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise de angajator.

15. Instanța de apel a menționat că activitatea pârâtului era legată de gestionarea bunurilor, motiv pentru care acesta răspundea material în temeiul contractului de răspundere materială deplină, în mărimea prejudiciului cauzat.

16. Totodată, instanța de apel a constatat că, potrivit actelor de predare-primire anexate la dosar, SAR „Moldcargo” SA a transmis pârâtului un șir de bunuri, iar Apetrei Liviu-Paul nu a contestat semnătura aplicată pe aceste acte.

17. Instanța de apel a reținut că este corectă concluzia primei instanțe de a lua în considerare lista de inventariere din 17 ianuarie 2022, deoarece inventarierea a fost efectuată în lipsa pârâtului sau a reprezentantului acestuia, fiindu-i lezat dreptul de a participa la procedura de inventariere.

18. În același timp, instanța de apel a considerat că prima instanță corect s-a condus de actele de predare-primire semnate de pârât și de actele de restituire din 24 și 30 septembrie 2021, deducând bunurile restituite din totalul bunurilor transmise inițial.

19. Cu privire la bunurile pentru care nu s-a demonstrat transmiterea către Liviu-Paul Apetrei, instanța de apel a reținut că valoarea acestora nu putea fi revendicată de la pârât, întrucât reclamanta nu a probat, în ordinea art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, faptul transmiterii lor.

20. Referitor la argumentul pârâtului privind lipsa actelor care ar demonstra apartenența bunurilor către SAR „Moldcargo” SA, instanța de apel a menționat că obiectul litigiului nu vizează stabilirea dreptului de proprietate asupra bunurilor, ci încasarea prejudiciului material cauzat angajatorului, iar actele de predare-primire confirmă transmiterea bunurilor către pârât.

21. Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a reținut că taxa de stat urma a fi compensată ținând cont de faptul că o parte din bunuri au fost restituite după intentarea procesului. În consecință, a majorat cuantumul taxei de stat încasate de la pârât în beneficiul reclamantei de la 2.596,43 lei la 5.578,80 lei.

22. În privința cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 9.000 lei, instanța de apel a constatat că la materialele cauzei a fost prezentat doar mandatul avocațial, care nu demonstrează suportarea efectivă a acestor cheltuieli, motiv pentru care pretenția respectivă a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

23. La 20 martie 2024, Liviu-Paul Apetrei, reprezentat de avocatul Călin Melinteanu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 30 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integral a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

24. În motivarea recursului, a invocat că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate și ilegale, fiind adoptate ca urmare a interpretării eronate a normelor de drept material și procesual, precum și a aprecierii vădit nerezonabile a probelor administrate în cauză.

25. Recurentul a susținut că instanțele au constatat greșit existența faptului cauzator de prejudiciu, deoarece SAR „Moldcargo” SA nu a prezentat probe certe care să confirme că bunurile pretins nerestituite se află în posesia sa sau că ar fi fost transmise efectiv acestuia. În acest sens, a indicat că lista de inventariere din 17 ianuarie 2022 nu putea fi pusă la baza soluției, întrucât a fost întocmită în lipsa sa, fără participarea sau înștiințarea sa, contrar regulilor privind inventarierea.

26. Recurentul a mai invocat faptul că instanțele au reținut eronat existența prejudiciului material în mărime de 86.547,81 lei, deși bunurile au fost restituite integral, fapt confirmat, în opinia sa, prin actele de predare-primire din 24 septembrie 2021 și 30 septembrie 2021, precum și prin ordonanța din 15 decembrie 2021 de neîncepere a urmăririi penale și de clasare a procesului penal, prin care s-ar fi constatat că acesta nu a sustras și nu deține ilegal bunuri aparținând SAR „Moldcargo” SA.

27. De asemenea, recurentul a susținut că instanțele au depășit limitele pretențiilor formulate de reclamantă, obligându-l la restituirea contravalorii unor bunuri care nu au fost solicitate prin cererea de concretizare. În opinia sa, această soluție contravine principiului disponibilității și limitelor judecării cauzei.

28. Recurentul a invocat și că instanțele nu au apreciat în mod corespunzător uzura bunurilor, valoarea acestora fiind calculată pe baza actelor de predare-primire din anii 2019-2020, fără a se ține cont de scăderea valorii în timp, în special în cazul tehnicii de calcul.

29. Totodată, recurentul a menționat că unele bunuri, cum ar fi panourile publicitare și bannerele, nu se aflau în posesia sa, ci erau amplasate pe oficii

gestionate de SAR „Moldcargo” SA, astfel încât acesta nu ar fi avut posibilitatea reală de a le restitui.

30. În final, recurentul a invocat lipsa motivării corespunzătoare a hotărârilor judecătorești, susținând că instanțele ierarhic inferioare nu au analizat complet argumentele sale și nu au oferit un răspuns efectiv la criticile formulate, ceea ce ar constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil și a obligației instanței de a-și motiva soluția.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

32. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

33. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

35. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

36. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia integrală a fost notificată avocatului recurentului, prin poștă electronică, la 6 februarie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 20 martie 2024, în termenul prevăzut de lege.

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

39. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

40. Analizând motivele invocate, Completul de judecată constată că recurentul critică, în esență, modul în care instanțele ierarhic inferioare au apreciat probele referitoare la transmiterea, restituirea și valoarea bunurilor, precum și concluzia acestora privind existența prejudiciului material cauzat angajatorului.

41. Totodată, recurentul invocă faptul că instanțele nu ar fi ținut cont de lipsa valorii probante a listei de inventariere din 17 ianuarie 2022, de actele de restituire a bunurilor, de ordonanța de neîncepere a urmăririi penale și de pretinsa depășire a limitelor pretențiilor formulate de reclamantă.

42. Examinând aceste susțineri, Completul reține că instanța de apel a analizat criticile formulate de părți și a motivat soluția adoptată prin raportare la actele de predare-primire semnate de recurent, la actele de restituire a bunurilor, la contractul de răspundere materială individuală deplină și la normele Codului muncii aplicabile raportului juridic litigios.

43. Instanța de apel a reținut expres că lista de inventariere din 17 ianuarie 2022 nu putea fi luată în considerare, întrucât inventarierea a fost efectuată în lipsa pârâtului sau a reprezentantului său. Prin urmare, argumentul recurentului privind nelegalitatea acestei liste nu demonstrează o eroare de drept a instanței de apel, întrucât acest aspect a fost examinat și valorificat în favoarea sa.

44. De asemenea, instanța de apel a explicat că soluția de încasare a contravalorii bunurilor s-a întemeiat pe actele de predare-primire semnate de recurent și pe lipsa restituirii integrale a bunurilor transmise, iar nu pe simpla listă de inventariere contestată de acesta.

45. În acest context, Completul constată că argumentele recurentului exprimă dezacordul față de concluziile instanțelor ierarhic inferioare și tind la o nouă apreciere a probelor, fără a releva o interpretare eronată a normelor de drept material sau procesual care să justifice intervenția instanței de recurs.

46. Or, simpla invocare a unei aprecieri eronate a probelor, fără demonstrarea caracterului vădit nerezonabil al acestei aprecieri și fără indicarea unei erori de drept determinante pentru soluția pronunțată, nu poate constitui temei pentru admiterea recursului.

47. Completul mai reține că instanța de apel a oferit un răspuns suficient argumentelor esențiale invocate în apel, iar faptul că recurentul nu este de acord cu soluția adoptată nu echivalează cu lipsa motivării hotărârii sau cu încălcarea dreptului la un proces echitabil.

48. În ansamblu, motivele invocate în recurs nu relevă existența temeiurilor prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, ci urmăresc reexaminarea fondului cauzei și reaprecierea probatoriului administrat.

49. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de depus de Liviu-Paul Apetrei reprezentat de avocatul Călin Melinteanu, împotriva deciziei 30 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu